

ምዕራፍ 16

ኢየሱስ እንዲህም አለ።

2 ፤ እንደዚህ ያለ ዓይነት ነገር እጅግ ሰማሁ፤ እናንተ ሁላችሁ የምታደክሙ አጽናኞች ናችሁ።

3 ፤ በውኑ ከንቱ ቃል ይፈጸማልን? ወይስ ትመልስ ዘንድ ያነሣሣህ ምንድር ነው?

4 ፤ እኔ ደግሞ እንደ እናንተ እናገር ዘንድ ይቻለኝ ነበር፤ ነፍሳችሁ በነፍሴ ፋንታ ቢሆን ኖሮ፣ እኔ በእናንተ ላይ ቃል ማሳካት፣ ራሴንም በእናንተ ላይ መነቅነቅ በተቻለኝ ነበር።

5 ፤ በአፌም ነገር ባበረታኋችሁ ነበር፤ የከንፈሬን ማጽናናት ባልከለከልሁም ነበር።

6 ፤ እኔ ብናገር ሕማሜ አይቀነስም፤ ዝምም ብል ከእኔ አይወገድም።

7 ፤ አሁን ግን አድከሞኛል፤ ወገኔንም ሁሉ አፍርሰሃል።

8 ፤ መጨማተሬ ይመስክርብኛል፤ ከሳቴም ተነሥቶብኛል፤ በፊቴም ይመስክርብኛል።

9 ፤ በቀላጣው ቀደደኝ፤ እርሱም ጠላኝ፤ ጥርሶቼንም አፋጨብኝ፤ ጠላቴ ዓይኑን አፈጠጠብኝ፤

10 ፤ እነርሱም አፋቸውን ከፈቱብኝ፤ እያላገጡ ጉንጩን ጠፈጠፉኝ፤ በአንድነትም ተሰበሰቡብኝ።

11 ፤ እግዚአብሔር ለጠማማ ሰው አሳልፎ ሰጠኝ፤ በክፉዎችም እጅ ጣለኝ።

12 ፤ ተዘልዬ ተቀምጬ ነበር፤ እርሱም ሰበረኝ፤ አንገቴንም ይዞ ቀጠቀጠኝ፤ እንደ ዓላማ አድርጎ አቆመኝ።

13 ፤ ቀስተኞቼ ከበቡኝ፤ ኩላሊቴንም ቆራረጠ፤ እርሱም አልራራም፤ ሐምቴን በምድር ላይ አፈሰሰ።

14 ፤ በቀሳሰል ላይ ቀሳሰል ጨመረብኝ፤ እንደ ኃይል እየሠገገ ይሮጥብኛል።

15 ፤ በቁርበቴ ላይ ማቅ ሰፋሁ፤ ቀንዴንም በመሬት ላይ አኖርሁ።

16 ፤ ፊቴ ከልቅሶ የተነሣ ቀላ፤ የሞት ጥላ በዓይኖቼ ቆብ ላይ አለ፤

17 ፤ ነገር ግን በእጄ ዓመፅ የለም፤ ጸሎቴም ንጹሕ ነው።

18 ፤ ምድር ሆይ፤ ደሜን አትከድኝ፤ ለጩኸቴም ማረፊያ አይሁን።

19 ፤ አሁንም፤ እነሆ፤ ምስክሪ በሰማይ አለ፤ የሚመስክርልኝም በአርያም ነው።

20 ፤ ጸሎቴ ወደ እግዚአብሔር ይድረስ፤ ዓይኔም በፊቴ እንባ ታፍስስ።

21 ፤ የሰው ልጅ ከባልንጀራው ጋር እንደሚምዋገት፤ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ለመምዋገት ምነው በቻለ!

22 ፤ ጥቂቶች ዓመታት ካለፉ በኋላ እኔ ወደማልመለስበት መንገድ እሄዳለሁ።